

Vivat Přírodovědecká fakulta Univerzity Palackého!

PAVEL KONEČNÝ

Předávání pamětních listů a výročních medailí otevřelo 8. března oslavy 60. výročí založení Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého. Mezi čestnými hosty byli i děkani z dalších tuzemských přírodovědeckých fakult.

„Kam jsme se dostali, je zásluhou těch, kteří tady byli před námi. Kolegů, kteří tuto školu a její katedry založili. Prvních 36 let nebylo lehkých,“ prohlásil v úvodní řeči děkan Juraj Ševčík

Prorektor Michal Malacka sečetl obě letošní výročí a došel k číslu 500, protože univerzitu vnímá jako celek. „Na co by nám byly laboratoře a výzkumná pracoviště, kdyby nebylo vás, kdyby nebylo studentů, kterým můžete své zkušenosti předávat. Univerzita je zázračný celek a vy k tomu zázraku patříte už sedesát let,“ uvedl Malacka.

Kromě pedagogů byli na ceremoniálu ocenění také zaměstnanci, kteří s fakultou spojili svůj život. Pamětní listy převzali Marián Jahoda, Josef Molnár, Jaroslav Švrček, Pavla Válová, Jan Vylegala, Miroslav Vysoudil, Jaroslav Wagner a Miloslav Závodný.

Klíče pro rektory

Poděkování se dostalo i všem předchozím žijícím děkanům fakulty. Dva z nich, Jan Zapletal a Jan Lasovský, ale kvůli nemoci nemohli být osobně na místě. Pro

pamětní umělecký klíč si přišel Ota-
kar Štěrba, první polistopadový dě-
kan a zakladatel moderní ekologie
na přírodovědecké fakultě. Stejně
tak i Lubomír Dvořák, který fakul-
tu vedl dvakrát, naposledy v období
2003–2005.

„Musím vymyslet, kam ho vysta-
vím. Třeba s ním půjdou otevřít vra-
ta na Pevnůstce,“ usmíval se Dvo-
řák, který je s fakultou spojen od dob
studii padesát let.

Dorty a medaile

Nečekaným překvapením se slad-
kou příchutí bylo předání dvou dor-
tů. Jeden dostal dlouholetý pedel
fakulty Josef Horák, jemuž v té chvíli
musel žezlo podržet prorektor. Dru-
hý dort získal děkan Juraj Ševčík.

Poté přišly na řadu pamětní me-
daile. „Záměrně jsme chtěli ocenit
technické pracovníky, kteří si to za-
slouží. Nechtěli jsme, aby byli opo-
míjeni,“ vysvětlil Ševčík.

Bronzové a stříbrné medaile dosta-
li údržbář Zdeněk Kochan, mzdová
účetní Jarmila Hilšerová, referentka
Michela Kratochvílová a člen akade-
mického senátu Marek Jukl.

„Velice mě to potěšilo, těch čtyřicet
let práce pro univerzitu to už je něja-
ká doba. Dodává mi to sílu do další
práce. Když jsem tady jako mladá
nastupovala, tak mě nenapadlo, že
tady vydržím tak dlouho,“ uvedla
Hilšerová.

Dojetí neskrýval ani údržbář Zde-
něk Kochan.

„Fakulta, to je moje druhá rodina.
Jsem obyčejný člověk a prožil jsem
tu jednatřicet let. Nikdy mi nikdo
titulovaný nedal najevo, že bych byl
něco níže,“ prohlásil Kochan.

Náplní jeho práce je čištění, úklid,
malování i zahradničení před fakul-
tou.

Pokračování na straně 3

Šedesátiny. Slavnostní ceremoniál k 60. výročí založení přírodovědecké fakulty se uskutečnil na netradičním místě, ve Sportovní hale UP. Tam poté pokračoval celodenní, večerní i noční program. Hodnostáře v talárech vystřídalí vědci, studenti a koncerty.
Foto: PAVEL KONEČNÝ

Využít, ale nezneužívat

Univerzitě se otevírá možnost vyu-
žít jednotný systém pro hodnocení
zaměstnanců. Vznikl na přírodově-
decké fakultě a dle autorů umí zo-
hlednit specifika pracovišť. Mohla
by tak odpadnout výtky, že jedním
metrem nejde měřit přírodovědné
a humanitní obory. Názory se mo-
hou lišit i v rámci jedné fakulty, na
potřebě pravidelných hodnocení by
se ale měli shodnout všichni.

Evaluace mohou motivovat
a pomoci vedoucím pracovníkům ří-
dit podřízené. I autoři matematického
modelu upozorňují, že ne vše lze vidět
přes čísla. Konečné hod-
nocení bude vždy v ru-
kou konkrétního šéfa,
který by měl vzít v po-
taz všechny okolnosti.
Nezbývá než věřit, že
informace využijí,
nikoliv zneužijí.

**Martina
Šaradinová**
redaktorka

Počet přihlášek překročil hranici třicet tisíc

**Na Univerzitu Palackého dorazilo
přibližně 31 tisíc přihlášek ke studiu
v příštím akademickém roce. Toto
číslo navíc není konečné, na někte-
ré obory se mohou uchazeči stále
hlásit. V počtu přihlášek vedou fi-
lozofická a pedagogická fakulta,
nejžádanějším oborem je Všeobec-
né lékařství.**

„Jsem rád, že zájem uchazečů je stá-
le tak vysoký. Počet přihlášek i letos
překročí třicet jedna tisíc. Ve srovnání
s loňským rokem je aktuální číslo téměř
totožné. A také mě velmi těší nárůst zá-
jmu uchazečů o studium na fakultách
zdravotnických věd a tělesné kultury,“
uvedl prorektor pro studijní záležitosti
Vít Zouhar.

Přihlášky lze ještě podávat

Počet podaných přihlášek ještě dozná
změn. Nadále totiž přicházejí poplat-
ky, se kterými se podané přihlášky

párují. Na některé obory se mohou zá-
jemci hlásit i po 28. únoru. Termín pro
podání přihlášek byl pro většinu obo-
rů prodloužen do konce března na cy-
rilometodějské teologické fakultě. Ještě
více času mají ti, kteří míří na obory re-
alizované ve spolupráci s Caritas – Vyš-
ší odbornou školou sociální. „Přihlášky
na tyto bakalářské obory je možné po-
dávat až do 30. dubna,“ uvedla Jana Za-
jáčová ze studijního oddělení fakulty.

Filozofická fakulta má do 15. března
stále otevřen dvouobor Obecná ling-
vistika a teorie komunikace v kombi-
naci se všemi obory, které nabízí. Pe-
dagogická fakulta posunula uzávěrku
přihlášek u navazujícího magisterského
studia Učitelství německého jazyka
pro 2. stupeň ZŠ v kombinované for-
mě, a to do 20. května.

Nejvyšším počtem přihlášek se za-
tím mohou chlubit filozofická a peda-
gogická fakulta, na obě dorazilo přes
osm tisíc přihlášek. Větší zájem než

před rokem uchazeči projevili o pří-
rodovědeckou fakultu, fakultu tělesné
kultury a fakultu zdravotnických věd.

Top obory

Pozici nejžádanějšího oboru obsadi-
lo Všeobecné lékařství na lékařské fa-
kultě – přišlo na něj více než dva tisíce
přihlášek. Čelní pozici si udržel také

obor Právo na právnické fakultě s té-
měř dvěma tisíci podaných přihlášek.
Mezi atraktivní obory se už tradičně
počítá Psychologie na filozofické fa-
kultě a Pedagogika – veřejná správa
na fakultě pedagogické. Na nezáměr si
nemohou stěžovat ani obory Zubní lé-
kařství, Učitelství pro mateřské školy
či Žurnalistika. (Isk, srd)

Stánek univerzity na veletrzích Gaudeamus – jeden z hlavních informačních zdrojů pro budoucí studenty.
Foto: PAVEL KONEČNÝ

OJEDINĚLÁ LABORATOŘ
Pedagogická fakulta bude
bádat v oblasti poruch
výslovnosti.

2

VÝSTAVA NA AMBASÁDĚ
Užitečná symbióza umělců
dvou kontinentů.

5

NOMINACE SPLNĚNA
Neslyšící lyžaři se
kvalifikovali na deflympiádu.

7

Na pedagogické fakultě vznikne unikátní logopedická laboratoř

MARTINA ŠARADÍNOVÁ

V tuzemsku ojedinělá logopedická laboratoř se špičkovým vybavením vznikne v dostavbě pedagogické fakulty. Vedení školy si od ní slibuje významný posun ve vědecké činnosti, pro niž dosud chybělo odpovídající zázemí.

Do badání zejména v oblasti poruch výslovnosti se zapojí hlavně studentky jednooborového studia Logopedie, které je v Česku ojedinělé. Zařízení poslouží i při výuce.

„Máme některé přístroje, pomůcky či diagnostické materiály, které jsme získali již dříve v různých projektech. Ale přístroje potřebné pro důsledný výzkum jsou nákladné a dosud nám chyběly. Výzkum v nové laboratoři bude zaměřen zejména na artikulografii a související metody, které nám umožní sledovat artikulační pohyby během výslovnosti. Artikulograf, který pořídíme, bude snímat trojrozměrné pohyby mluvidel, vyhodnocovat práci patra a rtů,“ uvedla proděkanka fakulty a garantka oboru Kateřina Vitásková.

Výzkum atraktivní pro Česko i zahraničí

Poruchy při artikulaci mohou vzniknout například u osob se sluchovým

postižením, ale mohou být způsobeny i různými onemocněními či úrazy. Jejich výzkum bude v tuzemsku ojedinělý.

„Výsledky budou atraktivní i pro zahraniční výzkumné týmy. Posune to výzkum v obecné logopedii, která v České republice zůstává disciplínou hodně didaktickou nebo ambulantní. Logopedická práce je ale mnohem širší, zahrnuje i problémy s polykáním, s pohyby mluvidel nebo obličejového svalstva či obtíže vzniklé po vážných nemocech,“ vysvětlila Vitásková. Podle ní je potřebné zviditelnit českou logopedii v rámci experimentálního výzkumu. Spolupráci chce fakulta nabídnout i dalším univerzitám.

Laboratoř s polopropustným zrcadlem

Neméně významné bude využití laboratoře při výuce. „Přístroje budou moci využít studenti, posílíme jejich praktické dovednosti. Vše si budou moci sami vyzkoušet a tím se zvýší možnost jejich uplatnění v praxi,“ uvedla Gabriela Smečková z Ústavu speciálněpedagogických studií. Podle ní bude také možná ve větší míře než dosud práce se samotnými klienty, kteří speciální pomoc potřebují. Dostatečné zázemí pro řešení modelových případů dosud chybělo. Nabízí se

Studentky Lenka Copková (vlevo) a Monika Kubičková při nácviu správné artikulace.

Foto: PAVEL KONEČNÝ

i užší spolupráce s Centrem podpory studentů se specifickými potřebami.

Laboratoř za zhruba 1,4 milionu korun bude sloužit studentům neučitelského oboru Logopedie v rámci speciální pedagogiky i všem studentům Ortokomunikace, Speciální pedagogiky raného věku, včetně studentů doktorských studijních programů. Budou v ní i přístroje využitelné při zkoumání poruch plynulosti řeči, jako je například koktavost, ale také pro výzkum sluchového vnímání a poruch obličejové a ústní hybnosti.

„S těmito obtížemi se na nás obrací řada lidí,“ řekla Vitásková. V laboratoři se počítá i s místností s propustným zrcadlem, které umožní sledovat klienty při jejich slovní i mimoslovní komunikaci v přirozeném a simultánním režimu.

Logopedie přitahuje uchazečky

Zájem o studium jednooborové Logopedie v Olomouci je vysoký, řadu studentů musí fakulta odmítat. Kuriozitou je skutečnost, že obor je zatím doménou žen. „Každý rok přijímáme až dvacet studentů, máme ale až desetinásobný převis poptávky,“ prozradila Vitásková.

Dostavba fakulty začala loni v květnu. Projekt získal dotaci bezmála 300 milionů korun, přičemž příspěvek Evropské unie činí zaozkrouhleně 255 milionů a příspěvek státního rozpočtu téměř 45 milionů korun. Celková užžitná plocha bude 4297 metrů čtverečních, z toho je 568 metrů čtverečních určeno pro výzkumné a výukové laboratoře a 1506 metrů čtverečních pro terciální vzdělávání spojené s vědou a výzkumem.

VADY ŘEČI A VÝSLOVNOSTI

Dyslálie (patlavost) – nejčastější typ narušené komunikační schopnosti u dětí. Jedinec má narušenou výslovnost jedné nebo více hlásek.

Rotacismus – nesprávná výslovnost hlásky R

Sigmatismus – nesprávná výslovnost hlásky S

Lambdacismus – nesprávná výslovnost hlásky L

Kapacismus – nesprávná výslovnost hlásky K

Koktavost – porucha plynulosti řeči. Projevuje se psychickou tensí, zvýšenou námahou a neplynulostí nebo například opakováním.

Afázie – organická porucha řeči, ztráta komunikačních schopností v důsledku organického poškození mozku (například po úrazu)

Dostavba pedagogické fakulty, ve které bude i logopedická laboratoř. Vizualizace: ATELIER R

Vědci poprvé popsali podnebí Olomouce

Olomouc se konečně dočkala odborného popisu svého klimatu. Pořídili ho vědci z katedry geografie přírodovědecké fakulty ve spolupráci s odborníky z Českého hydrometeorologického ústavu v Ostravě. Výsledky badání shrnuli v knize Podnebí Olomouce. Odpovídá i na otázky, které části města jsou teplejší, kde lze počítat s kvalitnějším ovzduším či vyššími srážkami.

Odborníci se problematikou zabývali v rámci projektu Grantové agentury ČR. „Projekt byl jedinečný, neboť v tuzemsku se na rozdíl od zahraničí daná problematika takto detailně zatím nezkoumala, i když zájem o tyto informace je. Hlavním smyslem bylo popsat specifika městského klimatu a srovnat ho s příměstskými lokalitami,“ uvedl Miroslav Vysoudil z katedry geografie. Badání se prováděla také v Brně, které se může pochlubit obdobnou publikací.

Vznikla síť měřicích stanic

Prvním problémem byl nedostatek informací pro obdobný výzkum.

Vědci proto v roce 2009 vybudovali vlastní síť měřicích stanic, takzvanou Metropolitní staniční síť Olomouc, kterou ale mohou využívat i pracovníci veřejné správy a data odebírá i Český hydrometeorologický ústav v Ostravě. Páteř sítě tvoří osm plně automatických stanic a doplňková měření se provádí i na dalších místech. Celkem v 15 lokalitách se měří dosud.

„Zjišťovali jsme, jakým způsobem se v částech města a okolí liší režim hlavních meteorologických prvků. Prováděli jsme také mobilní měření a na vybraných místech i pozemní termální monitoring. Zaměřili jsme se na režim teploty vzduchu, vlhkosti, rychlosti a síly větru, množství slunečního záření, atmosférických srážek i teploty půdy,“ popsal výzkum Vysoudil.

Teplé je v centru i na Svatém Kopečku, chladno v Chválkovicích

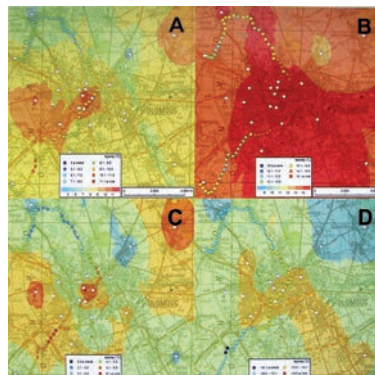
Odborníci potvrdili, že ve městě existují místa, která jsou výrazně teplejší, místa s vyššími srážkovými

Miroslav Vysoudil s publikací Podnebí Olomouce. Foto: MARTINA ŠARADÍNOVÁ

úhrny i lokality s častým výskytem teplotních inverzí, a tím i horší kvalitou ovzduší.

„Velká nákupní a logistická centra s rozsáhlými parkovišti na okrajích města jsou lokalitami, kde jsou teploty vzduchu vyšší než v okolí. Z vyšších teplot, než jaké jsou v přilehlých místních částech, se mohou často těšit obyvatelé Svatého Kopečka. Kvalita ovzduší je tam lepší než přímo v centru města, totéž platí i pro Křelov, Tabulový vrch či Neředín v okolí letiště. Rozdíl teplot v rámci města může být až kolem čtyř stupňů Celsia,“ uvedl Vysoudil. Výzkumníky naopak překvapilo zjištění, že území od Chválkovic po Lazce je velmi chladné a vlhké, s častými teplotními inverzemi. Obdobné je to na Nových Sadech. Chladnější je i Řepčín a Lazce, z příměstských území pak okolí Chomoutova či Horky nad Moravou, a to kvůli přítomnosti vodních toků i výběžků lužního lesa. S možností vyšších srážek musejí častěji počítat obyvatelé okrajových částí města a na předměstích, například v Bystročicích, Hlubočkách či u neředínského letiště.

Teplotní mapy Olomouce. Repro: ŽURNÁL UP

Obdobné informace o podnebí krajského města dlouhodobě chyběly. Město nebylo prioritou pro odborná pracoviště, která meteorologická měření zajišťují. Stranou zájmu stála problematika i mezi klimatology a geografy. Součástí publikace je proto i rozbor dohledatelných historických dat, který může sloužit pro dlouhodobější popis a srovnání kolísání klimatu s jinými městy na Moravě, případně České republiky. Výsledky badání mohou využít nejen vědci, studenti či učitelé. Podkladem mohou být například i pro práci řady institucí, určitě zaujmou i laiky. (srd)

Evaluace není bič na zaměstnance, ale nástroj k řízení

MARTINA ŠARADÍNOVÁ

Nechceme lidi hodnotit přes čísla, ale nabízíme nástroj, který může zlepšit řízení zaměstnanců a přispívat k rozvoji pracoviště. To vzkazují autoři systému pro hodnocení akademických pracovníků, který vznikl na přírodovědecké fakultě. V současné době s ním již pracují některé tamní katedry a rozjíždí se také v Centru regionu Haná pro biotechnologický a zemědělský výzkum. Po pravidelném hodnocení akademiků i ostatních zaměstnanců volá i vedení univerzity.

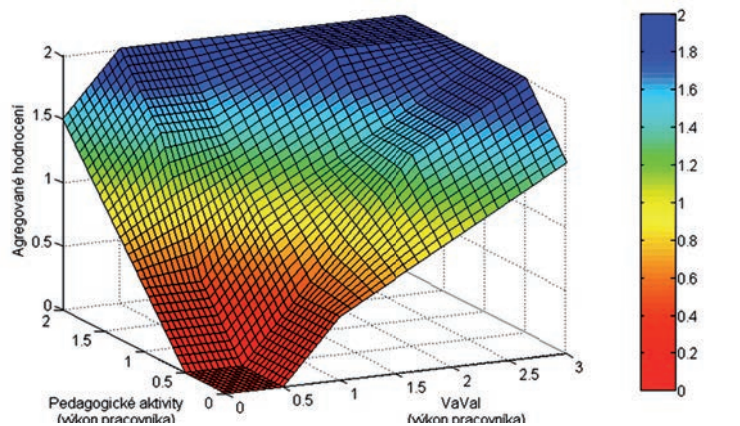
Současná podoba modelu hodnocení vznikla v roce 2010. Poté byl opakovaně testován na přírodovědecké fakultě a loni také na Fakultě informatiky a statistiky Vysoké školy ekonomické v Praze. Cílem bylo ověřit, zda je systém použitelný na českých vysokých školách.

„V systému se shromažďují informace, které se týkají zejména pedagogických aktivit a tvůrčích činností, což v našem případě značí výzkum, vývoj a inovace. Snažili jsme se mapovat aktivity akademických pracovníků komplexně. Nelíbilo se nám, když se výkon člověka zužoval jen na publikace v impaktovaných časopisech, popřípadě na odučené hodiny. Akademikové musejí vykonávat spoustu dalších aktivit,“ uvedla spoluautorka systému Jana Talašová z katedry matematické analýzy a aplikací matematiky.

Čím vyšší post, tím tvrdší požadavky

Pedagogická činnost je v navrženém systému rozdělena na přímou výuku, vedení studentů a organizaci studia, rozvoj studijních oborů, vedení velkých grantů a podobně. V oblasti výzkumu, vývoje a inovací se zohledňují výsledky na základě současné metodiky hodnocení výzkumu, vývoje a inovací přezdívané jako kafemlejnek. Vedle toho se ale berou v úvahu i „měkčí“ data, tedy vystoupení na konferencích a články v časopisech bez impakt faktoru, ty ale mají výrazně nižší ohodnocení a jejich počet může být omezen. Další hodnocenou skupinou je organizační činnost v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, tedy vedení výzkumných grantů a zakázek, členství v redakčních radách a další.

Hodnocení jsou vždy vztažena k pracovním pozicím. Čím vyšší pracovní post akademik zastává, tím jsou na něj požadavky tvrdší.

Graf hodnotících funkcí.

Repro: ŽURNÁL UP

„V oblasti vědy a výzkumu jsou bodová hodnocení aktivit odvozena z kafemlejnu. V pedagogické činnosti je při nich posuzována zejména časová náročnost. Hodnocení v těchto dvou oblastech používají zcela rozdílné škály. Některým způsobem je průměrovat je proto matematická nemravnost. Vymýšleli jsme různá řešení a nakonec jsme k jejich seskupení použili takzvaný jazykově orientovaný fuzzy model. Jeho výhodou je, že pracuje s matematickou i jazykovou úrovní popisu. Díky tomu je systém srozumitelný hodnotitelům i hodnoceným pracovníkům,“ doplnila Talašová. Akademikové musejí vykonávat spoustu dalších aktivit,“ uvedla spoluautorka systému Jana Talašová z katedry matematické analýzy a aplikací matematiky.

Konečné hodnocení je vždy na lidech

Podle spoluautora systému Jana Stoklasu je možné vypočtené výsledky hodnocení brát jako podklad pro vedoucí pracovníky, kteří pak mohou přistoupit k hodnocení svých podřízených a vhodně je nasměrovat.

„Systém spíše předzpracovává informace, ale konečné hodnocení bude vždy výsostná disciplína nadřízených pracovníků. Je to jejich odpovědnost. My jim můžeme pomoci předložením informace, která je založená na objektivních datech. Je ale třeba vzít vždy v úvahu kontext,“ uvedl Stoklasa.

Podle Talašové není v tuzemsku systematické hodnocení pracovníků příliš obvyklé. „Nejde přece o to, aby nadřízený byl nějakým dráhem nad podřízenými. Může jim také pomoci při jejich rozvoji. Nejde nutně jen o nějaké srovnávání,“ doplnila Talašová.

O potřebnosti evaluací nepochybuje ani děkan přírodovědecké fakulty Juraj Ševčík. „Pokud chcete lidi motivovat, musíte vědět, co udělali a za co je pochválit,“ uvedl.

Systém je vhodný i pro jiné fakulty

Jelikož se jedná o poměrně složitý matematický model a bylo třeba zajistit uživatelský komfort, pro hodnocení vznikl i speciální software. Jeho autorem je Pavel Holeček z přírodovědecké fakulty. Systém, který lze přizpůsobit dle potřeb pracoviště, tak mohou využít i jiné fakulty či vysoké školy.

„Pro fakulty to není organizačně náročné. Model musí odrážet cíle a specifika pracoviště, což my můžeme na základě dodaných informací zajistit,“ doplnil Stoklasa. Část informací do systému zatím vkládají akademici sami, část se získává automaticky přes STAG a připravuje se přenos informací ze systému OBD.

Studentská evaluace ano, ale paralelně

Evaluace se na ostatních fakultách v některých případech omezují především na hodnocení výuky studenty. O jeho začlenění do IS-HAP jeho autoři uvažovali, ale i na základě zkušeností ze zahraničí od toho ustoupili. „Hodnocení studenty je velmi důležité, ale mělo by běžet paralelně. Jako další z pohledů na konkrétního akademického pracovníka,“ domnívá se Talašová.

Zkušenosti z fakult navíc ukazují, že studenti se k práci svých učitelů moc vyjadřovat nechťejí. „Naše fakulta realizuje celoplošné evaluace, ale ukazuje se, že zájem studentů je poměrně malý. V loňském letním semestru se jednalo asi o osm procent. Tím klesá výpovědní hodnota evaluací,“ uvedl děkan filozofické fakulty Jiří Lach. Důvody podle něj patrně tkví v jistém nezájmu studentů a jejich generační proměně.

„Druhou příčinou může být evaluace prostřednictvím STAG, tedy systému, o jehož zaostalosti a uživatelské nepřívětivosti snad už nikdo na univerzitě nepochybuje.

Nynější vedení fakulty však bude v evaluacích pokračovat a pokusíme se je zdokonalit tak, aby studenty zaujaly. Nepovažují ovšem za možné evaluace vynucovat,“ doplnil Lach.

Do evaluací se nehrnou ani posluchači pedagogické fakulty. „Evaluujeme pomocí nástroje, který se nachází na univerzitním portálu. Nicméně zájem ze strany studentů je nízký. Studenti mají stále obavu o anonymitu dat. Marně jim vysvětlujeme, že vše je zabezpečeno a zajištěno tak, aby anonymita byla zachována,“ uvedla děkanka Libuše Ludíková.

Vlastní hodnocení si dělají některá pracoviště samostatně. „Z těchto papírových dotazníků se sbírají data velmi dobře, ale nedělají to všechna pracoviště,“ doplnila Ludíková. Jednotlivé pracovníky podle ní pravidelně hodnotí vedoucí kateder, kteří zase podléhají pravidelnému hodnocení děkanky.

Hodnotit na celé univerzitě

Vedení univerzity má zájem na tom, aby se hodnocení akademických pracovníků i zaměstnanců pravidelně konala na všech fakultách. Některé tak již činí podle svých pravidel, na jiných se tak zatím nedělo vůbec. Připravuje se proto metodický pokyn rektora, který způsob hodnocení navrhuje. Částečně vychází právě ze systému, jenž vznikl na přírodovědecké fakultě.

„Cílem je sjednotit hodnocení akademických pracovníků a zavést hodnocení neakademických zaměstnanců. Pro fakulty, které již hodnocení provádějí, to bude podpůrný materiál. Pro fakulty, které dosud nehodnotily, půjde o nový podklad pro zahájení těchto činností. Text dává pouze návod, jakým způsobem hodnotit. Na vůli fakult nechává to, jaká specifika pro hodnocení si stanoví a jak budou s výsledky pracovat,“ uvedla prorektorka Monika Horáková.

Dle připravovaného metodického pokynu by se hodnocení měla provádět dvakrát ročně přímým nadřízeným konkrétního pracovníka. Podstatnou novinkou je to, že zavádí možnost vlastního vyjádření hodnoceného.

„Hodnocení pracovníků často vzbuzuje rozporuplné reakce, ale myslím si, že tento prvek řízení zde chybí,“ soudí Horáková.

Metodický pokyn již připomínkali prokektori a v těchto dnech jej dostanou děkani. Své připomínky by měli sdělit do konce března. Podle Horákové by se pilotní vyhodnocení systému mohlo uskutečnit ještě letos.

Anketa

MYSLÍTE, ŽE JE DŮLEŽITÁ EVALUACE VYUČJÍCÍCH?

Miloslava Librová
3. ročník PdF

Já sama evaluaci dělám. Je to dobré, protože by to mohlo posloužit k lepší výuce pro nižší ročníky. Některé předměty by se daly hodně zlepšit.

Tomáš Urban
4. ročník PŘF

Smysl to má, akorát jestli ve výsledku studenti mají o evaluace zájem. Jestli mají motivaci a vědí, že taková možnost existuje. Já sám jsem ještě žádnou evaluaci nikdy nedělal.

Martina Hubáčková
1. ročník PŘF a FF

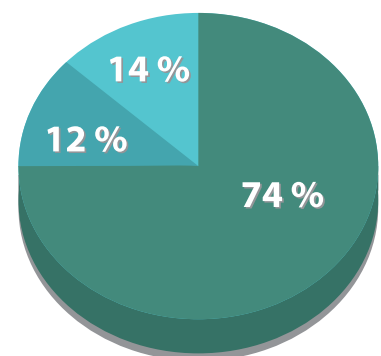

Myslím, že to nemá smysl a že na to většina nebere ohled. I když dostane kantor špatné hodnocení, učí dál. Stejně větší vyučujících neznáme. Aspoň já neznám, protože jsem v prvním ročníku.

Viktor Borš
2. ročník FF

Určitě. Hlavně pokud si ten učitel ty evaluace prohlídne a vyvodí z toho nějaké závěry a zlepší kurz. Na portále máme aplikaci, že na konci semestru by měl každý student udělat evaluaci.

Je důležitá evaluace vyučujících?

- ☒ Určitě ano
- ☐ Nevím, je mi to jedno
- ☐ Nemá smysl

Většina je pro evaluaci

O tom, že evaluace vyučujících nemá žádný smysl, je přesvědčeno 14 procent čtenářů Žurnálu Online. Alespoň tak dopadlo jejich hlasování na webu. Protože z dat nepoznáme, zda v anketě odpovídali studenti, vyučující nebo zaměstnanci univerzity, nelze říct, že by to byl názor jedné z těchto skupin akademické obce.

Každopádně tři čtvrtiny hlasů, a to je asi podstatné, vyplnila odpověď, že evaluace má smysl. Jen aby tím hlasující mysleli skutečnou podrobnou a argumenty podloženou evaluaci, nikoliv anketu.

Zhruba dvanácti procentům ze 102 hlasujících na evaluacích nezáleží. Věříme, že vám bude záležet na tom, kliknout si v další anketě, tentokrát odlehčeně sváteční. Najdete ji na adrese www.zurnal.upol.cz

(srd, caf)

Vivat přírodovědecká fakulta Univerzity Palackého!

Dokončení ze strany 1

Gaudeamus igitur

Nejvyšší ocenění – pamětní medaili s dvojportrétem Josefa Dobrovského a Františka Palackého – dostali profesori Jaromír Dejmek a Jan Peřina.

„Jako vysloužilého kantora mě potěšilo, že si na mě někdo vzpomněl,“ přiznal profesor Dejmek a byl rád, že se v hale potkal se starými známými.

Profesora Peřinu potěšilo, že byl dnes, jak sám řekl, zaostřen. Padesát let se na fakultě věnoval optice.

„Jako syn kulaka jsem se obtížně dostával na vysokou školu. Neřekl bych tehdy, že to vydržím padesát let v kuse. Zažil jsem dramatická i pohodová období. Co je ale vždy potřeba, tak to je štěstí. A to jsem měl,“ řekl Peřina. A hodné štěstí popřál i fakultě.

Oficiální část oslav ukončila studentská hymna.

Katedry pobavily tancem i rapovým klipem

V odpoledním programu se představilo devět kateder, tedy polovina

z jejich celkového počtu. A některé to pojaly po svém. Vedle powerpointových prezentací došlo třeba i na fyzikální pokusy. „Katedry rozvojových studií a geografie se spojily a připravily taneční vystoupení. Optici pobavili originálním repovým klipem,“ uvedla hlavní organizátorka oslav Michaela Kratochvílová.

Závěrečný koncert kapely Toxique pak patřil především studentům. Někteří z nich sebrali odvahu a hudebníkům pomohli se zpěvem přímo na podiu.

Oceněný profesor Jan Peřina.
Foto: PAVEL KONEČNÝ

PRVNÍ KROK

Rubrika prvních zkušeností absolventů Univerzity Palackého s reálným životem.

ONDŘEJ MARTÍNEK

Většina studentů si vybírá studium dvouoboru především proto, že buď není jiná možnost, nebo proto, že si chtějí rozšířit obzory a specializaci. Nestává se však často, aby se absolvent po škole věnoval aktivně oběma oborům. Jednou z výjimek je Petra Němečková, která pracuje jako redaktorka regionální TV Morava a zároveň je úspěšnou šéfkou Divadla Tramtarie, jež dnes již neodmyslitelně patří k olomoucké kulturní scéně.

„Jen za poslední rok jsme uvedli přes tři stovky představení,“ dokazuje nad šálkem odpolední kávy Petra.

Vysoká tě naučí obhájit své názory

Vše ale mohlo skončit jinak. Po gymnáziu se totiž hlásila na herecké školy do Prahy a do Brna. Naneštěstí nebo spíš naštěstí se v obou případech dostala jen do druhého kola. „Myslela jsem si, že se tam budu hlásit další rok znovu

„Doufám v dalších alespoň osm let s Tramtarií,“ říká ředitelka divadla Petra Němečková

a mezitím se přihlásím na nějaký obor, který mě taky zajímá, což byla právě divadelní věda. Myslela jsem, že za rok to zkusím znovu, ale hned první rok na filozofické fakultě jsem zjistila, že herectví aktivně dělat nechci a chci si ho spíše nechat jako koníčka,“ vzpomíná Petra. Prim u ní vždy hrálo studium divadelní vědy, protože se kolem prken, která znamenají svět, motala odmalička. „Divadelní věda pro mě byla vždy zajímavější a obecně jsem se v tom oboru orientovala víc. Naopak žurnalistika pro mě byla spíše okrajová záležitost. Navíc si myslím, že v té době nebylo její studium tady ještě na takové úrovni jako nyní,“ přemýšlí mladá ředitelka divadla. „Studium na vysoké škole mi dalo určitě hodně. Člověku se otevrou úplně jiné obzory, naučí se obhájit své názory a správně argumentovat. Osobně mi ale při divadelní vědě chyběla praxe zaměřená například na kulturní management. Všechno se motalo hlavně kolem teoretických základů, což samozřejmě k divadelní vědě patří, ale pokud se chce člověk v kulturním prostředí pohybovat, tak mu tyhle předměty chybí,“ hodnotí zpětně svá studia Petra.

Od večírků k večerním představením

„Po pravdě řečeno jsem studium brala docela ležerně a užívala jsem si spíš víc toho studentského života a radovánek, které k tomu patří. Vlastně až ve chvíli, kdy jsem se dostala k Tramtarii, začala jsem vše brát trochu vážněji a uvědomovat si, že se musím trochu starat

Petra Němečková (*1981) vystudovala Slovanské gymnázium, po jehož absolutoriu vyrazila na tříměsíční zkušenou do USA. Po návratu se hlásila na JAMU a DAMU, kde však neprošla přes druhé kolo přijímaček. Nakonec nastoupila ke studiu dvouoboru Divadelní věda a Žurnalistika a svého rozhodnutí nikdy nelitovala. Dnes je již osmým rokem ředitelkou Divadla Tramtarie a mimo to pracuje jako redaktorka regionální televize a nově také externě vyučuje na Katedře divadelních, filmových a mediálních studií. Ve volném čase, pokud na něj dojde, se dobývá na józe, v sauně nebo na lyžích.

Foto: MARTIN VIŠŇA

o budoucnost a o to, co po škole budu dělat,“ vzpomíná nostalgicky Petra. Přejít od studií k zaměstnání pro ni byl nakonec docela přirozený, protože začal ještě na škole. „Začátky Tramtarie byly docela volnější, nevěděli jsme co a jak, neměli jsme žádnou dlouhodobou koncepční strategii, takže jsme vše latali doslova ze dne a na den. Postupem času jsem ale dostudovala a zkusila si půlroční působení na pozici produkční v jednom pražském divadle. Nicméně jsem brzy zjistila, že Olomouc mě prostě

táhne zpátky. Měla jsem tady zázemí a navíc se nám rozjžděla Tramtarie. Takže jsem se vrátila a plynule navázala do pracovního života. Mimo to jsem začala pracovat v regionální televizi jako redaktorka, což byl jednu dobu také hlavní zdroj mých příjmů,“ popisuje svou anabázi Petra.

Dnes, ač je v televizi stále, nebere už redaktorskou práci jako to, co ji živí. Navíc díky volné pracovní době může vše krásně kombinovat právě s divadlem, v jehož čele stojí osmým rokem. „Začínali jsme jako

banda studentů, která v podstatě nevěděla vůbec nic, a dnes jsme divadlem s prakticky každodenním provozem, kde se ročně otočí přes tři miliony korun,“ dodává šéfka souboru, který každoročně absoluuje desítky výjezdů po celé České republice, ale také do ciziny.

Nikdo ti neřekne „jo, to děláš dobře“

Její současná práce obnáší od všeho něco, neboť na rozdíl od klasické firmy, kde jsou na všechno lidé a peníze, je řízení kulturní instituce typu Tramtarie přeci jen složitější. „Řeším tak vše od psaní projektů a jejich administrativy až po řízení lidí. Navíc musím vycházet s herci, u kterých je to občas komunikačně i emočně náročné. Ve výsledku se starám ale i to, zda jsou uklizené záchody nebo zda jsou správně narovnány řady židlí. Kromě toho si ponechávám výsadu spolupráce na herecké stránce inscenace. V podstatě tak kecám do práce režisérovi,“ dodává s úsměvem. Nad otázkou, co považuje za nejdůležitější vlastnost ve vedoucí funkci, se chvíli zamýšlí.

„Myslím si, že důležitá je rozhodnost a autorita, ale nejpodstatnější je podle mě schopnost vyjít s lidmi. Sama se s tím potýkám od počátku divadla. Jen ty máš zodpovědnost za všechno a všechny. Většinou to vypadá, že jen pěruješ lidi, jenže právě ty zodpovídáš za to, že jdou věci dobře a to samé proto musíš vyžadovat po ostatních v divadle. Navíc ti nikdo neřekne „jo, to děláš dobře“, naopak, ty musíš ocenit a motivovat lidi kolem sebe,“ tvrdí šéfová úspěšného souboru.

Fulbrightovo stipendium jsem získal v dávných časech minulého tisíciletí, v roce 1996. Nejdříve bylo zdrojem menší domácí rozepře, protože manželka měla celkem oprávněný pocit, že se chovám poněkud sobecky, když ji chci několik měsíců nechat samotnou doma se dvěma malými dětmi. Pak našeho kamaráda napadla velmi prostá věc – stipendium je přece dost velkorysá na to, abychom do Spojených států mohli odcestovat všichni. Na vlastní kůži jsme si

Ambasádorem Fulbrightovy komise v ČR je vedoucí Katedry historie na Filozofické fakultě UP Jaroslav Miller. Fulbrightova nadace je financovaná americkou vládou a nabízí reálné možnosti získání stipendia pro zájemce o vědecký, pedagogický nebo studijní pobyt v USA.

Možnost provozovat výzkum na nejvyšší možné úrovni na špičkově vybavených pracovištích, spolupracovat s vědci nobelovské kategorie, přednášet či studovat na amerických univerzitách a jako bonus také cestovat, změnily život všech stipendistů. Jejich eseje budou na stránkách Žurnálu až do konce letního semestru.

„Jed' na Fulbrighta, posílíš rodinu“

vyzkoušeli, že jednoduché až triviální řešení člověka napadnou až jako poslední, případně s nimi musí přijít (jako v našem případě) někdo jiný.

Čtyřměsíční pobyt ve Washingtonu, D. C., byl skvělou zkušeností. Vynechám teď odbornou stránku pobytu, to by asi většinu čtenářů nudilo.

Prvním pěkným zážitkem byla vstřícnost amerických kolegů. Měl jsem jasno v tom, že chci co nejvíce času strávit v nevládní organizaci Millenium Institute, což ale oficiálně nebylo možné. Proto mě profesor William Halal velkoryse přijal na pobyt na George Washington University s tím, že mohu prakticky veškerý svůj čas trávit na Millenium Institute. Nemusel to dělat, a přesto mi vyšel vstříc, nakolik jenom mohl.

Další cenná zkušenost spočívala v poznání, jak je příjemné, když se člověk může věnovat jen své práci (resp. svému projektu), a ničemu jinému. To se mi předtím ani potom již na delší dobu nepříhodilo. Doma jsme zahlcovaní desítkami naléhavých, ale vlastně nepodstatných věcí a na konci dne, utahání jako koně, máme pocit, že jsme vlastně skoro nic

neudělali. Během stipendijního pobytu jsem po šesti až osmi hodinách odcházel z kanceláře vcelku odpočatý a zároveň spokojený, že jsem snad kus užitečné práce udělal. A doma byli manželka i děti mile překvapeni, že odpoledne, večery i víkendy jsme trávili společně. Takže s troškou nadšázky bychom mohli budovatelsky zvolat: „Jed' na Fulbrighta, posílíš rodinu.“

Poslední zkušenost, kterou zmíním, je velká důvěra, kterou svým stipendistům Fulbright dává, když už je vybere. Ta velkorysost mne fascinovala i zavazovala. Kdybych chtěl, mohl jsem celý pobyt proflákat, protože je-

Pavel Nováček.

Foto: PAVEL KONEČNÝ

diné, co jsem na konci pobytu musel předložit, byla zhruba 3–5stránková závěrečná zpráva a ta by se dala jistě ošidit a spíchnout za jediný den. Přesto jsem to neudělal, stejně jako jsem přesvědčený, že to nedělá nikdo. Příležitost, jako je Fulbrightovo stipendium, může přijít jen jednou za život a člověk by musel být idiot, aby takovou šanci promrhal, a navíc zneužil velkorysosti poskytovatelů stipendia, byť by se na to třeba nikdy nepřišlo.

V mém případě byla výstupem pobytu kniha, na jejíž napsání bych doma možná neměl dost klidu a soustředění. Ve svém krátkém příspěvku jsem však chtěl zdůraznit i některé další zkušenosti, které nejsou o nic méně významné než ty odborné.

Pavel Nováček
Katedra rozvojových studií
Přírodovědecké fakulty UP

Rocky Mountains Institute ve Skalisticích horách byl postavený počátkem 80. let 20. století pomocí tehdy nejlepších technologií. Leží ve výšce 2400 metrů nad mořem a je z 95 % energeticky soběstačný, nezávislý na vnějších zdrojích.

Foto: archiv PAVLA NOVÁČKA

Užitečná symbióza umělců na dvou kontinentech

MILADA HRONOVÁ

Studenti, absolventi a pedagogové ze sprátených univerzit Olomouckého kraje a regionu Green River Area Development District v Kentucky představují své práce v reprezentativních prostorách Velvyslanectví USA v Praze. Výstavu Useful symbiosis / Užitečná symbióza je možné navštívit do 24. dubna, poté se přesune do olomoucké galerie Caesar.

„Práce už byly vystaveny loni v září v kentuckém Owensboro,“ řekla

Tereza Hrubá. Doktorandka obořu Teorie výtvarné pedagogiky na katedře výtvarné výchovy. Zabývá se identitou v současném umění.

Foto: MILADA HRONOVÁ

iniciátorka instalace Tereza Hrubá z katedry výtvarné výchovy. Připomněla, že putovní výstava maleb, fotografií a grafik vznikla díky projektu mezinárodní spolupráce mezi umělci z Brescia University v Kentucky, Owensboro Community and Technical College a Univerzitou Palackého. Obsahuje dvacet děl z Olomouce a dvacet z USA.

„Původním záměrem bylo probudit aktivitu. Hlavně na české straně jsme se snažili zmobilizovat studenty, popostrčit je k tvorbě a vyvolat mezi nimi tvůrčí diskusi. Naši studenti jsou zvyklí vybičovat se směrem k vernisáži. Něco vytvoří a nainstalují. My bychom rádi, aby i diskutovali. V tomto případě o paralelách, symbióze, provázanosti přes oceán,“ vysvětlila Hrubá.

Projekt, jehož cílem je prohloubit kulturní spolupráci partnerských regionů od nejmladší generace studentů, tvůrců, projektových manažerů, až po zkušené tvůrce a kulturní pracovníky, a to bez ohledu na geografickou vzdálenost, oficiálně zahájila mezinárodní konference v roce 2011, která proběhla na půdě Univerzity Palackého. Hostila kapacity uměleckých oborů z Berlína, Kielu, Vilniusu a Moskvy. První podněty k projektu však přineslo už dřívější setkání doktorandky Hrubé a doktoranda Pavla Formana s profesorem umění Monty Helmem. Jejich společné úsilí dalo vznik studentskému fóru na sociálních sítích a webové podpoře.

Umělci na americké ambasádě.

Foto: archiv TEREZY HRUBÉ

„Hledali jsme souvislosti na obou stranách oceánu a pokoušeli se najít dvojice, trojice s podobným výtvarným jazykem i přes rozdílnou kulturní a geopolitickou zkušenost,“ uvedl Forman. Dnes je možné na výstavě vidět například americký triptych krajiny, k níž Vladimír Havlík z katedry výtvarné výchovy připojil triptych svých fotografií v krajině.

Expozice je prodejná. Původně měla být instalována v českém centru v New Yorku. „Problém byl ale

v tom, že toto centrum práce studentů nevystavuje, je určeno pouze pro úspěšné umělce. Protože v Užitečné symbióze vystavujeme i studentská díla, shodli jsme se pak na Owensboro Museum of Fine Art a Pratt Institute v New Yorku,“ doplnila Hrubá.

Kromě studentů se projektem účastní i absolventi a učitelé. V instalaci tak najdete i fotografii absolventa Univerzity Palackého Jidřicha Štreita nebo instalaci Jana Krtičky, který na katedře

výtvarné výchovy olomoucké univerzity působí.

Cyklus společných výstav ukončí v květnu expozice v galerii Caesar. Tereza Hrubá s profesorem umění Monty Helmem a Pamelou Wilson ze Sister Cities and Regions, společnosti podporující porozumění mezi komunitami, už nyní přemýšlí o tom, jakým způsobem v projektu pokračovat. Kromě další možné výstavy se nyní uvažuje o výměně zkušeností v kreativě a inspiraci akademických obcí.

Literární soutěž!

Vyznavači psaného slova a tvůrčího ducha, je na čase vytáhnout ze šuplíků rozepsané básně, povídky, fejetony či divadelní hry: uzávěrka 19. ročníku Literární soutěže se totiž kvapem blíží. Nenechte své „papírové“ hrdiny uvězněné ve stole, pošlete je do světa. Vaše příspěvky čekáme do 31. března na adrese: Sekretariát rektora Univerzity Palackého, Křížkovského 8, 771 47 Olomouc. Obálku označte heslem „Literární soutěž“.

Podmínky soutěže

Předložit původní autorský text: poezie 5–10 textů, próza (povídka, novela, esej) text do 30 stran, v obořu drama text hry. A to ve třech kopiích, z nichž každá bude označena jménem, fakultou, ročníkem, studovaným oborem, e-mailovým kontaktem a telefonním číslem. Účastnit se mohou všichni studenti prezenčního bakalářského a magisterského studia z kterékoliv fakulty. **Závěrečný termín odevzdání prací je 31. březen 2012.** Za nejlepší práce budou uděleny finanční ceny. Výsledky soutěže budou vyhlášeny v květnu 2013. (lsk)

Japonské jaro

V plném proudu je měsíc japonské kultury s festivalem Japonské jaro. Pořádá jej katedra asijských studií a Japonský klub Olomouc.

„Snažíme se lidem přiblížit různé aspekty japonské kultury. Letos jsme nabídli například japonskou malbu sumie, která na rozdíl od kaligrafie používá barvy,“ řekla předsedkyně Japonského klubu Veronika Meraová. Inspirativní byla i ukázka čajového obřadu.

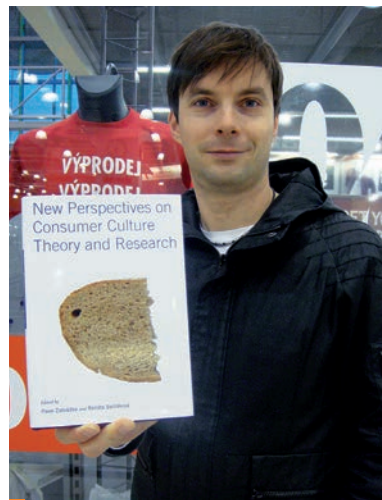
Zájemce ještě čeká workshop ve skládání origami, projekce filmu Šogun, divadelní představení nebo hra go. (map)

Spotřební kultura v publikaci Zahrádka a Sedlákové

MILADA HRONOVÁ

Pavel Zahrádka z katedry sociologie a Renáta Sedláková z katedry žurnalistiky vydali publikaci věnující se problematice spotřební kultury. New Perspectives on Consumer Culture Theory and Research nedávno vyšla v britském nakladatelství Cambridge Scholars Publishing.

„V knize se věnujeme spotřební kultuře v postsocialistických zemích, novým metodám zkoumání spotřební kultury a marketingové komunikace i kritice spotřební kultury. Publikace je souborem textů autorů, kteří se v roce 2010 účastnili olomoucké konference Consumer Culture: between aesthetics, social distinction and ecological activism,“ řekl Žurnálu Pavel Zahrádka, který se na výběru textů pro publikaci podílel.

Pavel Zahrádka. S publikací, na které se autorsky podílel. Foto: archiv PAVLA ZAHŘÁDKY

Consumer Culture Theory je v Česku poměrně nová disciplína prozatím na okraji zájmu akademiků. „Přístup Consumer Culture Theory je výrazně interdisciplinární, spojuje optiky sociologické, ekonomické, ale i filozofické nebo estetické. Klíčové je uvažování o spotřebě nejen v souvislosti se zbožím, ale i v souvislosti s neprodejnými komoditami, například volným časem, různými prvky populární kultury v nejširším slova smyslu nebo životním prostředím,“ řekla Renáta Sedláková. Podle ní tento přístup úzce souvisí s vytvářením osobní identity, výzkumem životního stylu a sociálním rozvrstvením.

Mýdlová opera a feminismus

„Existuje řada výzkumů a studií, které se spotřební kultury přímo či nepřímo dotýkají, ale na téma nahlíží nejčastěji z pohledu marketingu a poptávky komerčních subjektů,“ vysvětlil Zahrádka. Zajímavá je v knize podle něj stať o propagaci kosmetických výrobků Dove.

Švédská socioložka Karin Lövgrenová v ní popisuje výzkum marketingové propagace těchto výrobků, určených starším ženám. „Kampaň za skutečnou krásu proslula tím, že prostřednictvím obrazů plnoštíhlých či starších nahých žen narušovala monolitický ideál ženské krásy,“ uvedl Zahrádka.

Na základě vizuálního rozboru reklamy a dotazování spotřebitelů ve věku 45 až 63 let Lövgrenová dospěla ke kontroverzním závěrům, že agitace napomáhala častější mediální prezentaci starších žen, které jsou mediálně téměř neviditelné, a když už jsou mediálně prezentovány, tak

v souvislosti s nemocí, slabostí a závislostí. Na straně druhé však kampaň představila nový spotřební segment – sociální hnutí spojené s prodejem produktů. Tato propagace pak vyvolávala mnohdy i nezmýšlené negativní důsledky.

„Některé ženy se cítily uraženy, když byly obdarovány krémem proti stárnutí asociovaným s reklamou propagující krásu starších žen, protože samy se nepovažovaly za staré. To podle Lövgrenové ukazuje na fakt, že zdánlivě společensky angažovaná reklamní kampaň nadále posiluje tradiční společenskou normu, že u žen jakéhokoliv věku totiž na jejich vzhledu záleží,“ dodal Zahrádka.

Závislost kultury a spotřeby

Publikace, na níž dva roky spolupracovali také přední evropští

badatelé, je určena lidem, kteří si nemyslí, že se spotřeba a kultura vzájemně vylučují. „Spotřební kultura rozumíme jako významům, které jsou připisovány výrobkům a službám. Spotřeba je tudíž závislá na kultuře, protože ta ji propůjčuje významy. A je to kultura, která se neobejde bez spotřebních výrobků, jejichž prostřednictvím se reprodukuje a nabývá na výrazu,“ vysvětlil Zahrádka.

Doplnil, že by kniha mohla zaujmout především sociology, kulturní antropology, filozofy, uměnovědce či studenty mediálních a komunikačních studií. „Zajímat by mohla i marketéry a výzkumníky trhu,“ uzavřel Zahrádka.

Publikace je zařazena i do fondu centrální knihovny Univerzity Palackého.

KURZY PRO AKADEMIKY UP BŘEZEN A DUBEN 2013

Syndrom vyhoření Mgr. Zuzana Faldynová

Seminář je zaměřen na aktivní předcházení syndromu vyhoření, zvýšení životní spokojenosti a pracovní výkonnosti. Workshop je postaven na sebereflexivních cvičeních.
Termín: **29. 3. 2013**, 9:00–15:00 (včetně pauzy na oběd)
Učebna: B1, PrF – Katedra ekologie a životního prostředí, tř. Svobody 26

Závislost na tabáku – jak přestat kouřit nebo poradit druhým Doc. MUDr. Eva Králíková, CSc.

Termín: **17. 4. 2013**, 9:00–15:00 (včetně pauzy na oběd)
Učebna: B1, PrF – Katedra ekologie a životního prostředí, tř. Svobody 26

Smrt, ztráta a přijetí – poradenství pro pozůstalé PhDr. Naděžda Špatenková, Ph.D.

Kurz se zaměří na prožívání zármutku a truchlení, následně představí základní metody a průběh poradenství pro pozůstalé, které je v zahraničí již zpravidla plně etablováno.
Termín: **26. 4. 2013**, 8:30–15:30 (včetně pauzy na oběd)
Učebna: B1, PrF – Katedra ekologie a životního prostředí, tř. Svobody 26

Kurzy byly připraveny v rámci celouniverzitního projektu **Mezioborová škola zaměřená na leadership a inovace CZ.1.07/2.2.00/15.0330**

Registrace na ppc@u4future.net.

evropský sociální fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Mezinárodní projekt OPPS Česká republika – Polská republika 2007–2013 „Epidemie obezity-společný problém: předávání znalostí, vzdělávání, prevence“

Dne 1. 1. 2012 získala Kateřina antropologie a zdravotní PdF UP v Olomouci spolu s Polskou akademií věd, Oddělením antropologie ve Wrocławu mezinárodní projekt Operačního programu přeshraniční spolupráce Česká republika–Polská republika 2007–2013 s názvem „Epidemie obezity-společný problém: předávání znalostí, vzdělávání, prevence“, reg. č. PL.3.22/2.3.00/11.02576. Doba řešení projektu je na období let 2012–2014. Hlavními řešiteli projektu jsou dr. hab. Halina Kołodziej, prof. nadz., a doc. PaedDr. Miroslav Kopecný, Ph.D. Mezinárodní projekt se realizuje na území Olomouckého kraje (Česká republika) a Kłodzského kraje (Polská republika).

Projekt je zaměřen na problematiku prevence nadměrné hmotnosti a obezity jako společný problém v oblastech předávání znalostí, vzdělávání a prevence. Předkladatelé tak reagují na skutečnost, že výskyt nadměrné hmotnosti a obezity se u dětí a mládeže v posledních letech zvýšil a získává charakter epidemie v České a Polské republice.

Jednou z klíčových aktivit projektu je realizace antropologických výzkumů na základních a středních školách s cílem monitorovat somatický stav dětí a mládeže a určit procentuální zastoupení jedinců s nadměrnou hmotností a obezitou. Součástí výzkumu je i sledování životního stylu dětí a rodičů, kteří se projektu aktivně účastní. Dalšími klíčovými aktivitami je realizace přednášek pro rodiče s tematikou prevence obezity a organizace projektových dnů se zaměřením na pohybovou aktivitu a zdravou výživu pro žáky škol, které byly do projektu zařazeny, organizace preventivních akcí pro širokou veřejnost a odborné semináře a konference.

Informace o mezinárodním projektu „Epidemie obezity-společný problém: předávání znalostí, vzdělávání, prevence“ je možné získat na www.epidemieobezity.upol.cz.

Za kolektiv řešitelů projektu zpracovala
dr. J. Tomanová

INZERCE P-13-05

Program KONTAKT na podporu společného výzkumu pracovišť v Denveru a Olomouci

Jako jeden z mála projektů v programu KONTAKT, který vyhlašuje MŠMT a agentura pro vědeckou spolupráci mezi USA a ČR – AMVIS, byl přijat v roce 2011 i projekt doc. RNDr. Roman Kubínka, CSc. „Magnetické nanočástice pro včasnou diagnostiku a terapii pulmonární arteriální hypertenze (PAH)“. Podání projektu vycházelo ze spolupráce s RNDr. Petrem Paučkem, Ph.D., který pracuje na Colorado University (dále CU) jako profesor v oblasti Integrative Physiology a Bioengineeringu. Petr Pauček působil na řadě významných pracovišť v USA a umožnil na nich během téměř 20 let výchovu řady doktorských studentů z olomoucké Univerzity Palackého, kterou sám vystudoval v roce 1986 v oboru Biofyzika. Jeho garance, jako zahraničního partnera, byla zárukou, že došlo k propojení zkušeností praco-

zapojena do projektu a pracuje na konjugaci protilátek na magnetické nanočástice syntetizované v RCPTM. Účelem návštěvy bylo provedení společného experimentu v oblasti mechanizmu vazby vybrané protilátky a stanovení její efektivity na buněčných kulturách, korespondujících s PAH. Následující text má za cíl představit obě etapy návštěvy USA, z nichž jedna proběhla ve Philadelphii a druhá na pracovišti CU v Denveru a Boulderu.

Město Philadelphia má pro samotné Američany nesmírný význam. Zvon svobody (Liberty Bell) v roce 1776 svolával občany k prvnímu čtení americké Deklarace nezávislosti a 26. října 1918, se v Philadelphii sešla Středoevropská unie, aby zvolila za svého předsedu T. G. Masaryka. Samotný výroční biofyzikální kongres měl 5800 účastníků. Řešitelé projektu měli aktivní účast

Nositel Nobelovy ceny za fyziku David Wineland (vlevo). Foto: PETR PAUCEK

viště Regionálního centra pokročilých technologií a materiálů (RCPTM) v oblasti nanostrukturovaných materiálů, s problematikou řešenou na Medical School CU v Denveru a na pracovištích této univerzity v blízkém Boulderu, kde má CU Boulder svůj management. Podmínkou projektu KONTAKT je aktivní účast na vědecké konferenci v USA, spojená s návštěvou partnerského pracoviště. V letošním roce to byl 57. Annual Meeting of Biophysical Society, konaný ve Philadelphii ve státě Pennsylvania. Kromě vědecké spolupráce je však nedílnou součástí projektu i seznámení vybraných řešitelů s fungováním amerických univerzit a organizací vědy a výzkumu v USA. Kromě hlavního řešitele byla tato významná zkušenost umožněna studentce doktorského studia Aplikovaná fyzika Mgr. Markétě Havrdové, která je

v sekci „Nanobiophysics“, ve které prezentovali posterové sdělení. Markéta Havrdová navíc postoupila mezi desítku účastníků kongresu, kteří přihlásili své originální vědecké fotografie do soutěže, o jejichž třech místech rozhodovali všichni účastníci konference. Kapřivec s mottem „Number Six is Alive“ nakonec okouznil účastníky natolik, že získal 3. místo. Tento malý „netvor“ o velikosti zhruba 2 mm, cizopasíci obvykle na sladkovodních rybách,

Kapřivec a jeho autorka Markéta.

Colorado University si zvolila do svého loga bizona.

je přímo roztomilý. Však posuďte sami (viz foto).

Vnitrostátním letem jsme se přesunuli o tři časová pásma dále na západ do Denveru, sídla našeho vědeckého partnera. Denver nás okouznil svým moderním vzhledem a nádherným okolím s přírodou, kde se docela nedávno proháněl Buffalo Bill a lovil bizony pro maso, kterým zásoboval dělníky při stavbě kansaské pacifické dráhy. Colorado University si zvolila do svého loga bizona, který také zdobí náměstí univerzitního kampusu v Boulderu. V roce 1948 získala politický azyl v Americe rodina Josefa Korbela, která se přestěhovala do Denveru. Zde na CU získal místo profesora mezinárodních vztahů. Proslul jako spoluzakladatel a děkan institutu mezinárodních studií, který dnes nese jeho jméno. Studovala u něj například i budoucí nástupkyně jeho dcery Madeleine Albrightové, na postu ministryně zahraničí, Condoleezza Riceová. Věnujme se však opět vědě. Prof. Petr Pauček vede výzkumnou skupinu, se kterou jsme položili základ testování účinnosti vazby protilátky na magnetickou nanočástici s funkcionalizovaným povrchem, a připravili tak půdu pro další etapu projektu KONTAKT. Studenti mají obrovskou motivaci studovat na této univerzitě také proto, že je zde pět nositelů Nobelovy ceny, z toho jsou čtyři fyzikové a chemik. Za rok 2012 byl jedním ze spoludržitelů NC za fyziku i David Wineland, který měl v jednom dni z naší návštěvy přednášku o svém přínosu pro rozvoj světové vědy. David Wineland pracuje v americkém Národním ústavu standardů a technologií (NIST) a na Coloradské univerzitě v Boulderu.

Po čtrnácti dnech vydatného pobytu jsme společně s kapřivcem i posterem odletěli do vlasti, abychom se pokusili opět aklimatizovat a nastoupit do učeben a laboratoří. Pokud dosáhneme kvalitních výsledků při společném výzkumu, čeká nás příští rok společně s Denverem i 58. Annual Meeting v San Franciscu. To je opět velká motivace a my víme, že není nereálná.

Roman Kubínka, Markéta Havrdová

Nová skripta studentům ekologie

Od října 2010 běží na Katedře ekologie a životního prostředí na PřF UP v Olomouci projekt Zlepšení kvality výuky ekologických oborů na PřF UP v Olomouci, CZ.1.07/2.2.00/15.0265, spolufinancovaný Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky.

Ekologie je velmi dynamicky se rozvíjející vědní obor s mnohem širším záběrem než u jiných oborů. Chronickým problémem všech takových disciplín je nedostatek učebních textů nebo jejich zastaralost. Dnešní jednostranný důraz na vědeckou produktivitu akademických pracovníků není příliš nakloněn tvorbě skript nebo učebnic, neboť ty nejsou předmětem hodnocení, za které dostávají instituce finance. To ale nyní kompenzují projekty OPVK. Náš projekt jsme zaměřili na tvorbu zcela nových učebních textů, které by měly nejen studentům, ale také samotným učitelům usnadnit a zkvalitnit výuku v souladu s moderním poznáním. Dále jsme se zaměřili na rozšíření praktických dovedností studentů, které mohou získat přímo u potenciálních zaměstnavatelů, kde jako

partnerská organizace vystupuje NP Podyjí.

Projekt se nyní chýlí ke konci. S potěšením můžeme konstatovat, že slíbené učební texty prošly svou poslední fází a jsou nyní připraveny k vydání. Studenti se proto mohou těšit na: (1) Základní metody populační ekologie, (2) Vybrané kapitoly z ekologie horských ekosystémů, (3) Ekologie společenstev a ekosystémů, (4) Mikrobiální ekologie vod, (5) Monitoring životního prostředí, (6) Praktika z půdní biologie, (7) Ochrana a management živočišných populací a (8) Vybrané kapitoly z pedologie a ochrany půd. Studenti během praktických stáží získali cenné zkušenosti přímo od svých budoucích zaměstnavatelů. Věříme, že projekt byl smysluplný a svěřené prostředky nebyly vynaloženy zbytečně.

Emil Tkadlec

INZERCE P-13-03

Studenti uskutečnili konferenci o rumunské kultuře

Studenti kurzu Úvod do rumunského jazyka a kultury a další zájemci se ve středu 27. února sešli, aby přednesli a vyslechli si přednášky týkající se Rumunska. Studentská konference s názvem Střípky rumunské kultury se letos konala poprvé a její organizace se ujala Manuela Gheorghe, D.Phil. Po slavnostním zahájení, které ve tři hodiny odpoledne přonesl PhDr. Jiří Nový, Ph.D., vedoucí Katedry aplikované lingvistiky FF UP, kde se akce uskutečnila, zazněl příspěvek o rumunských městech. Místo původně plánovaného výkladu o Češích v rumunském Banátu, který byl na poslední chvíli zrušen, se účastníci seznámili s rumunskou výslovností. Společně si tak následně mohli zazpívat píseň Hora unirii a zatančit tradiční tanec v kruhu, který k písni náleží. První blok výstupů doplnily příspěvky o obci Bílá Voda, kde žije početná rumunská minorita, a o historických vztazích českých

a rumunských zemí. Přednášky po první přestávce pojednaly o vlivu byzantského umění na rumunské, o jazykových důkazech valašské kolonizace na Moravě a o vztazích Francie a Rumunska v oblasti kultury. Ve třetí části konference se nejdříve o své zážitky podělila jedna ze studentek, která Rumunsko navštívila díky programu Erasmus. Následně studenti představili vybrané rumunské

osobnosti a rumunský rock v éře socialismu. Konferenci uzavřel příspěvek s názvem Rumunské pohádky. Akce se zúčastnili zejména studenti rumunštiny, přednášky si však nenechali ujít ani další studenti univerzity, vyzučníci a příznivci rumunské kultury.

Blanka Moravcová
studentka žurnalistiky FF UP

ŽURNÁL Univerzity Palackého

Vychází každé druhé pondělí | Registrace: MK ČR E 12524, ISSN 1804-6754
Vydává Univerzita Palackého v Olomouci, Křížkovského 8, 771 47 Olomouc | IČ: 61989592
Předseda redakční rady: Michal Malacka | Vedoucí redakce: Pavel Konečný
Redakce: Biskupské nám. 1, Olomouc | Telefon 585 631 155 | E-mail: zurnal@upol.cz
Tisk: Tiskárna Budík Grafika, s. r. o. | Náklad 2 000 ks
VYTÍSTĚNO NA RECYKLOVANÉM PAPIRU

**POTKÁME SE
U MODRÉHO KONTEJNERU**

Nominace na deaflympiádu splněny, teď se musíme učit

MARTIN VIŠŇA

Velký úspěch zaznamenala na Světovém šampionátu v alpském lyžování neslyšících v Německu česká výprava. Nermalou měrou k němu přispěla také trojice studentů fakulty tělesné kultury Veronika Grygarová, Martin Látal a Jan Konvička.

„Bylo to vlastně poprvé od deaflympiády v roce 2007, co se opět sešla světová špička,“ připomněla Grygarová, která vedle čerstvé pětinasobné mistryně světa Terezy Kmochové zářila v českých barvách nejvíce. Ze svahu u městečka Nesselwang, kde se mistrovství konalo, si přivezla jednu stříbrnou a tři bronzové medaile.

Zatím ale neměla čas je oslavit. „Pořádná oslava bude, až se vrátím domů, zatím nebyl čas. V neděli jsme přijeli a hned druhý den jsme šli do školy,“ uvedla. Zatím prý ani neví, kam si světové medaile, s nimiž nepočítala, vystaví.

Zato pánové stihli splnění svých očekávání oslavit ještě v Německu. „Chtěli jsme se hlavně nominovat na deaflympiádu, která proběhne za dva roky v Rusku, a to se povedlo,“ prozradil Martin Látal. „Vůbec jsem nečekal, že bych se mohl umístit do osmého místa, ale nakonec jsem byl dvakrát pátý a jednou šestý. Možná jsme měli šance i na bednu,“ doplnil ho Jan Konvička, který je jako nedoslýchavý mluvčím lyžařské trojky.

Německá preciznost

S organizací závodů byli olomoučtí sportovci spokojeni. „Bylo to bez chyby. Jak se říká, s německou

Úspěšní členové týmu SK Skivelo neslyšících Olomouc. Zleva: Jan Konvička, Veronika Grygarová a Martin Látal.

Foto: MARTIN VIŠŇA

precizností. Program se přesně dodržoval, všechno šlo bez problémů, také počasí vyšlo krásně. Zamrzl jedině nepříliš prudký svah, takže závody rozhodovalo to, kdo kolik váží, jak si namazal lyže a jak má zvládnutou techniku,“ komentoval Konvička.

Přesná německá organizace se projevila i při řešení nehod. „Jeden závodník vletěl skoro střemhlav do plotu. Závod byl ihned zastaven, během chvilky byla na místě horská služba. Za čtyřicet pět minut se už zase závodilo,“ vzpomněli olomoučtí reprezentanti na hořký okamžik šampionátu.

Smutné bylo také během závěrečné slavnosti vyprávění mužů, kteří přežili pád laviny. Sníh tehdy zavalil dům a posunul jím, zemřelo šest lidí. Proletěli ven oknem a zranění šli pro pomoc.

Jako celebrity

První světové mistrovství odstartoval v sobotu 23. února zahajovací ceremoniál, který si lyžaři z fakulty tělesné kultury užili. „Bylo to velké, skoro jako na olympiádě. Procházeli jsme celým městem, před námi hrála dechovka, mávali jsme vlajkami. Policie a hasiči zastavovali dopravu, lidé vylézali z oken, z obchodů

a zdravili nás. Vrcholem byl krásný ohňostroj,“ vzpomíná Konvička.

Obyvatelé města chodili podporovat i na závody, diváci přijeli i třeba ze Spojených států nebo Japonska a vytvořili tu správnou soutěžní atmosféru. „Když člověk dojel do cíle, hned byl v obležení lidí a připadal si jako celebrita,“ dodal Konvička s úsměvem. Vyjma otce Veroniky, který dělá v týmu SK Skivelo neslyšících Olomouc trenéra, podporovali rodiče své děti z domu.

Dobrá atmosféra panovala i mezi samotnými závodníky. Přestože znakový jazyk se stát od státu liší, komunikace se zahraničními kolegy

VERONIKA GRYGAROVÁ (21 let) Studentka Aplikované tělesné výchovy pochází ze Vsetína. Závodí od svých dvanácti let, už na prvním závodě si vyjela titul mistryně republiky. V roce 2007 skončila pátá na deaflympiádě v Salt Lake City, o tři roky později vyhrála mistrovství Evropy na Slovensku. Jednou by chtěla pomáhat neslyšícím.

JAN KONVIČKA (22 let) Studuje Aplikovanou tělesnou výchovu. Mistr Evropy ze slovenského šampionátu v roce 2010. Narodil se v Čeladné, zajímá se o motorismus. V olomoucké lyžařské trojici je mluvčím.

MARTIN LÁTAL (21 let) Student oboru Ochrana obyvatelstva se narodil v Prostějově. Kromě horských svahů ho lze vidět také v uniformě dobrovolných hasičů z Kostelce na Hané, jezdí na motorce. Před nedávnem triumfoval na mistrovství republiky ve slalomu, které se konalo na Pradědu.

nebyla pro Olomoucké příliš velký problém. „Od Japonců jsme se i naučili nějaká jejich slova, jako koniči-va (dobrý den), arigato (děkuji) nebo itadakimasu (dobrou chuť),“ vyjmenoval Konvička s tím, že většina kolegů byla „v pohodě“. Až na Poláky. „Z jejich chování mi stoupal krevní tlak,“ dodal.

Po týdnu se neslyšící lyžaři vrátili do školní reality. Závodní sezona sice ještě neskončila, ale studijní povinnosti jsou studijní povinnosti. „Máme vyčerpané nějaké absence, takže nás teď čeká jen a jen škola. Jestli se zúčastníme dalších závodů, se uvidí,“ zakončil Konvička.

Třicet tisíc korun proti rakovině

Přesně 153 kalendářů, jejichž výtěžek byl určen na boj proti rakovině prostaty, prodali studenti fakulty tělesné kultury. Sami v něm účinkovali a sami hradili tisk. Šek přesahující částku 30 tisíc korun od nich převzal přednosta onkologické kliniky fakultní nemocnice Bohuslav Melichar.

30 447 korun. Význam dobročinného kalendáře se naplnil v místech, kde vznikl. Foto: PAVEL KONEČNÝ

„Je chvályhodné, že se toho ujali mladí muži, které bude toto onemocnění ohrožovat za čtyřicet, padesát let,“ prohlásil Melichar. Jak vysvětlil, peníze poslouží k nákupu infuzní pumpy k podávání chemoterapie. Ročně se na onkologické klinice léčí až čtyři tisíce pacientů, z toho asi dvě stě s karcinomem prostaty.

Děkan Zbyněk Svozil iniciativu studentů ocenil. „Byl to dobrý nápad s přesahem mimo univerzitu a ještě s dobročinným účinkem,“ uvedl.

„Doufám, že mladší ročníky si z toho vezmou příklad a že budeme pro ně inspirací. Určitě by případného dalšího kalendáře měla ujmout mladší garda, aby se v něm neopakovaly stejné tváře,“ řekl iniciátor celého počínu Jakub Včeliš. (caf)

Akademici prozkoumají život při plavbě oceánem

Vstříc tisícům námořních mil brzy vyrazí student Rekreatologie Šimon Pelikán. Na historické plachetnici Oosterschelde se zúčastní první etapy transoceánské výzkumné plavby, jejímž smyslem je zkoumat psychické, sociální a spirituální dimenze života člověka v extrémních podmínkách.

„Člověk si nedokáže představit, co se bude dít, když je izolovaný někde uprostřed oceánu. Bude to o překonávání výzev a strachu, zvládání vztahů s lidmi, které neznám, vidím je poprvé v životě. Mám rád takové výzvy,“ uvedl Pelikán, někdejší mistr světa v kanoistice, jenž se nyní připravuje na měsíční cestu Atlantským oceánem.

Nejlepší uchazeč

O plavbě na plachetnici snil odmalíčka, jak ale sám řekl, nechal „to“ na později. Až vloni nasbíral první větší zkušenosti během expedičního projektu olomouckých rekreologů na holandské lodi Elegant plující Severním mořem. „Tam jsem poprvé slyšel o této plavbě a rozhodl se jít za ní, do jaké míry to jen půjde,“ vzpomněl. A nakonec byl vybrán z necelé desítky uchazečů jako ten nejlepší.

„Projevil největší zájem, na pohovory byl nejlépe připraven, od toho, že věděl, kam pojede, až po takové věci, jestli tam potřebuje víza,“ okomentoval volbu Michal Kalman z katedry rekreologie, který za

spoluprací fakulty tělesné kultury a holandských námořníků stojí. Zatímco předchozí expediční projekt byl zaměřený na praktické uplatnění poznatků z managementu a fundraisingu a také na zvládnutí řízení lodě, transoceánská plavba je projektem výzkumným.

Mořeplavecká diplomová práce

„Hlavním smyslem je výzkum života člověka v extrémních podmínkách. Pozornost bude věnována problematice adaptačních změn v psychických, sociálních a spirituálních procesech v souvislosti s izolací člověka v uzavřené skupině a prostředí po dobu 30 až 50 dnů, při předpokládané omezené komunikaci s ostatním světem či dostupnosti případné pomoci,“ přiblížil Kalman účel pobytu olomouckých výzkumníků na palubě historické plachetnice Oosterschelde z roku 1918. Ta od loňského prosince pluje pod vedením mořského vlka Naba Gerbena kolem světa.

Získané poznatky by podle něj měly přispět k hlubšímu pochopení lidské schopnosti psychické a sociální adaptace. „Mimo to bude také zajímavé zjištění, kdo jsou ti lidé, kteří se na takovou, neobvyklou a ne zrovna levnou, cestu vydají a jaké k ní mají motivy. Z každé části plavby předpokládáme dva až tři impaktované výstupy, Šimon své poznatky z první etapy zpracuje do diplomové práce,“ dodal.

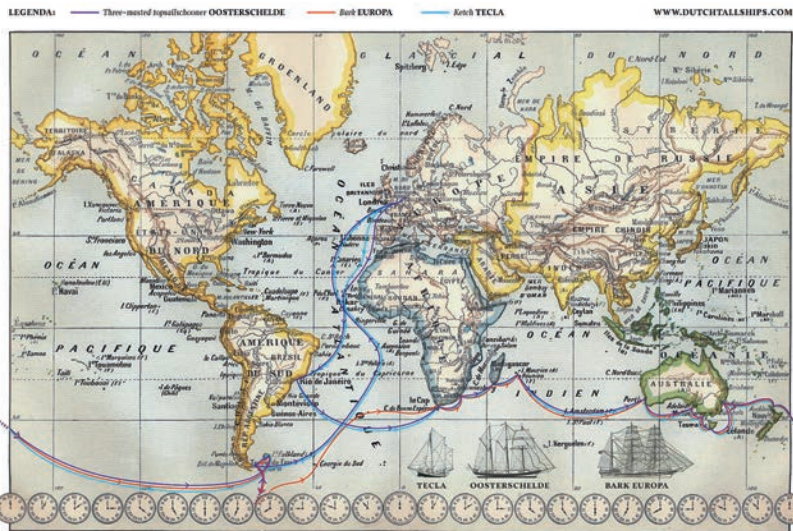

Námořní zkušenosti získal Šimon Pelikán už vloni na plachetnici Elegant. Foto: MICHAL KALMAN

Tři výzkumníci na palubě

Úvodní etapa výzkumu proběhne během 35 dní na cestě z brazilského Santosu do jihoafrického Kapského Města. Druhé, z ostrova Mauricius přes nejvzdálenější místo na Zemi Pole Nemo do australského Perthu, se již jako výzkumný pracovník zúčastní Peter Tavel z Institutu sociálního zdraví Univerzity Palackého. Na závěrečnou 49denní část ho pak na palubě lodi vystřídá proděkan fakulty tělesné kultury pro vědu a výzkum Ivo Jirásek, který se poplaví z novozélandského Aucklandu na Falklandy při argentinském pobřeží. Z Brazílie přitom loď vyplouvá 31. března a na Falklandách zakotví 16. prosince.

Transoceánská výzkumná plavba na plachetnici je výzkumný projekt Univerzity Palackého v Olomouci ve spolupráci s nizozemskou nadací Oosterschelde a dalšími partnery. Přímé náklady přeplutí tří oceánů olomouckými výzkumníky činí půl milionu korun. (vim)

Výzkum na třech oceánech – Atlantském, Indickém a Tichém. Trasa plavby na mapě oosterschelde.nl. Repro: ŽURNÁL UP

Stane se

- středa 20. března (19:00)
Filmový klub uvede remake slavného hororu **Upír Nosferatu** s Klausem Kinským v hlavní roli. Konvikt – Filmový sál.
- čtvrtek 21. března (8:00–11:15)
Přednáška podnikatele a diplomata Jana Hebnara: Řízení znalostí v interkulturním prostředí se zaměřením na Čínu aneb **Jak podnikat v Číně?** Velká učebna FF UP, Křížkovského 10.
- čtvrtek 21. března (10:30)
Přednášku skladatele a muzikologa Jaroslava Štastného **Problémy s hudbou Johna Cage** doplní ukázky méně známých nahrávek. Umělecké centrum UP, KHV, místnost 112.
- čtvrtek 21. března (12:30–14:00)
Seminář pro doktorandy **Krise naší doby jako projev vývoje lidského vědomí** umožní porozumět pozadí současné globální situace. PřF UP, tř. Svobody 26, SV-10.
- čtvrtek 21. března (13:00)
Testy ECDL. Udělejte si mezinárodně platný řidičák na počítač. PF UP, budova B, učebna č. 8.
- pátek 22. března
Tématem dvoudenní konference stomatologů **Úsměv 013** je přínos primárního a aplikovaného výzkumu v zubní praxi. Více informací na www.stoma.cz. Hotel Flora.
- pátek 22. března (13:30)
Kurz pro doktorandy **Asertivita v praxi lektora** se zaměří na rozvoj asertivity. 8. května 35, kancelář č. 233.
- sobota 23. března
14. Vejdovského olomoucký vědecký den. Symposium věnované problematice onemocnění sklivce a sítnice. Velká posluchárna PF UP.
- pondělí 25. března (19:00)
Koncert česko-švýcarského tria v rámci Švýcarského jara v ČR a Olomouci **Guarneri Trio Prague.** Vstupenky v podloubí radnice za 50 Kč. Kaple Božího Těla UC UP.
- pondělí 25. března (20:30)
Load-Up, Audiovizuální zvětšení. Deníkové videozáznamy na YouTube v pojetí dramaturgyně Štěpánky Ištvankové. Filmový sál UC UP.
- středa 27. března (19:00)
Krimi drama **Psi odpoledne.** Filmový sál UC UP.
- pátek 29. března (9:00–15:00)
Seminář Syndrom vyhoření. PřF UP, tř. Svobody 26, uč. B1. (lsk)

Ztřeštěný tanec

Dvě stovky studentů v rozličných maskách roztančily na počátku března nádvoří Zbrojnice v šiléném rytmu hitu newyorského producenta Baauera s názvem Harlem Shake. (srd)
Foto: PAVEL KONEČNÝ

Fenomén doby Harlem Shake

Další virální video proslavilo olomouckou univerzitu. Tentokrát za ním stála řízená recese studentů. Inspirovali se obdobnými videi z celého světa, která kolují po internetu. Záběry z olomoucké univerzitní půdy jsou dostupné na YouTube.

„Videa na Harlem Shake nás zaujala. V Česku jich zatím moc nebylo, a na velkých univerzitách teprve ne. Tak nás napadlo, že ho uděláme, protože studenti jsou tu docela akční. Na Facebooku jsme udělali událost,

kteřá se docela chytila a přišlo celkem dost lidí,“ uvedl jeden z organizátorů akce Lukáš Novák z přírodovědecké fakulty.

Účast přislíbilo přes 400 lidí, počet účastníků nakonec pořadatelé odhadli na zhruba dvě stovky. Nechyběly masky trestanců, klaunů, Mickey Mouse či exotických tanečnic. Zatímco přihlížející se choulili v teplých bundách a čepicích, někteří účastníci neváhali obnažit svá těla až do plavek.

Každé video trvá pouhých 30 sekund. V první polovině jsou lidé „v civilu“, následuje střih a šiléný tanec v rytmu hudby. „Čím větší nesmysl a zběsilost, tím je to lepší,“ vysvětlil další pořadatel Tomáš Halfar.

„Video slouží i k propagaci univerzity. Třeba by ho mohla univerzita používat při náboru nových studentů,“ uvedl s nadsázkou Halfar.

Informace na Facebooku přilákala mezi tanečnický i studenta Jana Mučku v hávu Batmana. „Obdobná

videa mě nadchla, proto jsem přišel. Tuto masku jsem už na jedné akci použil a věřil jsem, že i dnes bude mít úspěch. Asi deset sekund jsme s kamarády uvažovali o tom, jak budeme tančit. Nakonec z toho vznikly zvláštní rytmy, skoro taneční,“ prozradil mladík.

V obdobných akcích hodlají organizátoři pokračovat. Videa a parodie na chytlavý hit vznikají po celém světě, údajně jich vznikají až desítky denně. (srd)

UNIVERSITAS PALASCAKIANA

Mediální obraz univerzity v odrazu zpětného zrcátka tiskového mluvčího Radka Palaščka

Velezrada je zbytečně silné slovo a zní příliš přísně ve srovnání s tím, co může být jejím obsahem, upozorňuje Michal Bartoň, který se na olomoucké právnické fakultě specializuje na ústavní právo. Jedná se o jediný čin, za nějž lze soudit prezidenta, nejde však o zločin. Trestem není vězení či pokuta, ale „jen“ ztráta prezidentského mandátu, práva ještě někdy funkci nabýt – a také pozbytí doživotní prezidentské renty. (LN | 4. a 5. 3.) **Především je to falešné, ale opravdu falešné a zlé slůvko.** ■ Univerzita Palackého registruje téměř 31 000 podaných přihlášek ke studiu v příštím akademickém roce. Toto číslo ještě není konečné. Na některé obory se mohou zájemci pořád hlásit. Největší zájem je o filozofickou a pedagogickou fakultu. Každá z nich registruje více než 8000 přihlášek. Nejžádanějšími obory jsou ale všeobecné lékařství na lékařské fakultě a právo na právnické fakultě. (ČRo Olomouc, MF, novinky.cz, olomouc.nejlepsi-adresa.cz, olomouckenovinky.cz, Právo | 6.–14. 3.) **Demografická křivka prudce klesá, počet přihlášek na UP nikoliv.** ■ Olomoucké výstaviště už zve na jarní květinovou Floru. Při projektování hlavní expozice se tvůrci nechali inspirovat 440. výročí založení olomoucké univerzity. Květinová přehlídka z více než šesti tisíc kusů muškátů, petúnií, voskovek, fuchsii, salvií, řezaných i hrnkových květin, okrasných stromů a keřů ponese název „Vivat Academia“. (regiony24.cz | 13. 3.) **Krise nekrise, olomoucká univerzita bude letos vzkvétat.** ■ V České republice ojedinělá logopedická laboratoř se špičkovým vybavením vznikne v dostavbě olomoucké pedagogické fakulty.

Studenti a učitelé ji začnou využívat už letos na podzim. Vedení školy si od nich slibuje významný posun ve vědecké činnosti. (MF Dnes, ČRo Olomouc, rozhlas.cz, Týdeník Školství | 28. 2., 4. 3.) **Tdám, tdenýdky, tdumpeta.** ■ Dvaatřicetiletý Zdeněk Navrátil postoupil do finále soutěže Zlatý Ámos, a má tak šanci stát se nejoblíbenějším učitelem v ČR. „S dětmi si velmi rozumím. Jsme spíše kamarádi. Ale při mém metru devadesáti a sto třiceti kilech si umím zjednat i respekt,“ říká Navrátil, který kromě učení věnuje čas také studiu na právnické fakultě v Olomouci. (Moravskoslezský deník | 9. 3.) **Na právech si respekt u vyučujících určitě získává „akademickými“ způsoby.** ■ V olomouckém Ústavu molekulární a translační medicíny se vědci pod vedením nejcitovanějšího českého vědce Jiřího Bártka snaží lépe porozumět podstatě nádorových i infekčních chorob. Výsledkem mohou být léky šité pacientům na míru. Ambiciózní koncepce ústavu počítá s vývojem nových léčebných postupů, zejména pro pacienty trpícími rakovinou, závažnými infekcemi a genetickými poruchami spojenými s předčasným stárnutím. (Medical Tribune, Česká pošta | 26. a 28. 2.) **Jedna z nemnoha příležitostí, jak z Česka nemít jenom montovnu aut a praček.** ■ Teplo je na Kopečku, chladno na Lazcích: Olomouc se dočkala odborného popisu svého klimatu. Pořídili ho vědci z katedry geografie ve spolupráci s odborníky z Českého hydrometeorologického ústavu v Ostravě. Výsledky bádání shrnuli v knize Podnebí Olomouce. (Olomouckenovinky.cz, olomouc.nejlepsi-adresa.cz, Právo | 4.–7. 3.) **Příjemné pracovní i studijní klima a „Slunce v duši“ přeje svým čtenářům redakce Žurnálu.**

